

Gemeente Den Haag

Wandelen over de
gemeentelijke begraafplaats

Westduin

Wandelen over de gemeentelijke begraafplaats Westduin

Westduin is een gemeentelijke begraafplaats aan de Ockenburghstraat aan de zuidwestrand van de Nederlandse gemeente Den Haag. Deze begraafplaats is in 1950 in gebruik genomen. De begraafplaats ligt naast crematorium Ockenburgh. De begraafplaats heeft ook een urnentuin met een urnenmuur en urnengraven. In 1994 besloot de gemeenteraad acht begraafakkers van begraafplaats Westduin beschikbaar te stellen voor het islamitisch begraven.

Wandelroute

- 1 *Anna Maria Catharina (Annemiek) Padt-Jansen (Naarden, 15 augustus 1921 – Bilthoven, 18 maart 2007)* was een Nederlandse harpiste en politica voor de Partij van de Arbeid (PvdA).

Op het conservatorium van Amsterdam bekwaamde zij zich in het bespelen van de harp. Beroepsmatig was zij als harpiste aan diverse symfonie- en operaorkesten verbonden zoals de Haarlemse en de Groningse Orkest Vereniging. Daarnaast was ze ook politiek betrokken. Afkomstig uit een rooms-katholiek milieu behoorde ze tot de groep van de Doorbraaksocialisten en werd ze in 1946 lid van de Partij van de Arbeid.

In deze linkse politieke partij vervulde ze allerlei bestuurlijke functies, zoals bij de Katholieke Werkgemeenschap in de PvdA, de Vrouwenbond van de PvdA en het PvdA-partijbestuur. Binnen de PvdA behoorde ze indertijd tot de richting van Nieuw Links. Als zodanig was zij in 1966 de enige partijbestuurder die het Nieuws Links-manifest Tien over Rood tekende. Dit manifest had tot doel de PvdA in linkse zin te vernieuwen. Verder zat ze van 3 juni 1969 tot 10 mei 1971 en wederom van 14 maart 1972 tot 7 december 1972 in de Tweede Kamer.

Padt-Jansen die een brede politieke en culturele interesse aan de dag legde, zette zich in de Tweede Kamer vooral in voor maatschappelijke kwesties zoals vrouwen- en homo-emancipatie, geestelijke volksgezondheid, drugsbeleid en kinderrecht. Ook diende zij een motie in waarin werd voorgesteld geen onderscheid meer te maken tussen prinsen en prinsessen wanneer de troonopvolging aan de orde is; deze motie werd aangenomen. Ook buiten de politiek was ze als lid van het hoofdbestuur van de omroep de VARA en van de commissie van toezicht van het Haagse Huis van bewaring actief.

Kerkelijk behoorde zij tot de Rooms-katholieke Kerk. Annemiek Padt-Jansen die sinds 1969 weduwe was, overleed op 85-jarige leeftijd in haar woonplaats en werd op 23 maart 2007 begraven op de begraafplaats Westduin in Den Haag.

- 2 *Victor Gerard Marie Marijnen* (Arnhem, 21 februari 1917 – Den Haag, 5 april 1975) was een Nederlandse politicus van de KVP. Hij was van 1963 tot 1965 minister-president van Nederland. Hij leidde in die periode het Kabinet-Marijnen.

Na het behalen van het diploma hbs deed Marijnen staatsexamen gymnasium. Hij behaalde in 1941 het doctoraalexamen rechten aan de Roomsch-Katholieke Universiteit van Nijmegen. Hij was daarna werkzaam bij de accountantsdienst van het ministerie van Handel, Nijverheid en Scheepvaart en van het ministerie van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening. In 1945 werd hij gedetacheerd bij de Raad voor het Rechtsherstel.

In 1949 werd Marijnen secretaris van de Stichting van de Landbouw. In 1951 volgde zijn benoeming tot algemeen secretaris voor de buitenlandse agrarische handelaangelegen-

Aula Westduin

heden van het ministerie van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening. Vanaf 1957 was hij algemeen secretaris van de Algemene Katholieke Werkgevers Vereniging en van het Katholiek Verbond van Werkgeversvakverenigingen.

In het Kabinet-De Quay was Marijnen van 19 mei 1959 tot 24 juli 1963 minister van Landbouw en Visserij. Aansluitend was hij tot 14 april 1965 minister-president, minister van Algemene Zaken, in het kabinet dat zijn naam draagt. Dit kabinet viel op 27 februari 1965 op de omroepproblematiek.

Van 1965 tot 1966 was hij lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Van 1965 tot 1968 was hij voorzitter van het Openbaar Lichaam Rijnmond. In 1967 werd hij benoemd tot voorzitter van de PTT-raad. Vanaf 1968 tot zijn overlijden aan een hartinfarct was hij burgemeester van Den Haag. Marijnen werd 58 jaar oud.

Hij werd begraven op begraafplaats Westduin in Den Haag.

Op 17 maart 2012 komt oud-premier Marijnen in het nieuws in een bericht van het NRC Handelsblad waarin melding wordt gemaakt van gevoelige informatie die zou zijn achtergehouden door de commissie Deetman die onderzoek deed naar misbruik in de katholieke Kerk. Welke informatie is niet bekend.

- 3 *Tjarda van Starkenborgh* (ook: *Tjarda van Starkenborgh Stachouwer*) is een oud Fries adellijk geslacht dat bestuurders en de laatste gouverneur-generaal van Nederlands-Indië voortbracht.
- 4 *Sebilla Alida Johanna Niemans*, Blonde Dolly, bijnaam van Sebilla Alida Johanna Niemans (Amsterdam, 27 september 1927 – Den Haag, 31 oktober 1959), was een Nederlandse prostituee die door een onbekende werd vermoord.

De moord op Blonde Dolly deed veel stof opwaaien. De vrouw leidde een dubbelleven, waarbij elk detail over haar leven dat in 1959 de media haalde voor een schok zorgde. Zo ontving ze 's avonds klanten achter het raam, maar verkeerde ze overdag in de betere kringen als model en voordrachtskunstenares. Haar prostitutiewerk was van een hoog emancipatoir niveau. Zo werkte Blonde Dolly zonder pooier en kocht zij in 1948 haar eigen peesband (Nieuwe Haven 498, Den Haag), later gevolgd door nog meer onroerend goed. In haar pand aan de Nieuwe Haven zou zij 2 november 1959 dood op bed worden gevonden.

Gevreesd was haar blauwe agenda. Deze zou een handvol namen van hooggeplaatste vaste klanten bevatten. De politie weigerde het opschrijfboekje vrij te geven. Hierdoor ontstonden er geruchten dat een van deze hooggeplaatste personen bij haar moord betrokken zou zijn. Volgens de politicus Hans Gualthérie van Weezel wist zijn vader, de Haagse politiecommissaris Jan Gualthérie van Weezel, wie de moord gepleegd had. Gualthérie van Weezel sr. zou thuis een dossier over de zaak bewaren, met de instructie dit na zijn dood te vernietigen. Alvorens deze instructie uit te voeren zou Gualthérie van Weezel jr. de naam van de dader in het dossier hebben gelezen.

Het leven en de dood van Blonde Dolly werd verwerkt in de roman *Moord op Zwarte Martha* (1962) van Michel Dubois, en werd verbeeld in de film *Blonde Dolly* (1987) van regisseur Gerrit van Elst.

- 5 *Mr. ir. J.F. Janssen van Raay* (1897-1961), wiens graf op Westduin ligt, werd in Soerabaya geboren. Hij werkte onder meer als ingenieur op het departement van Verkeer en Waterstaat in Nederlands-Indië, was lid van de gemeenteraad van Bandoeng en in de jaren twintig betrokken bij de Bandoengsche Kunstkring, waarvan hij in 1927 secretaris

was. Deze Kunstkring, opgericht in 1905, organiseerde concerten, theateropvoeringen, filmavonden en openbare lezingen.

- 6 *Oorlogsgraven van het Gemenebest*: Links van de ingang bevindt zich een ereveld met gesneuvelden uit het Gemenebest. Het Gemenebest van Naties (Commonwealth of Nations), voorheen het *Brits Gemenebest*, is een vrijwillige verbintenis tussen 53 onafhankelijke soevereine staten, met de Britse koningin Elizabeth II als symbolisch staatshoofd. Er zijn 87 graven, de meeste van vliegeniers. Slecht 70 graven dragen een naam, 17 graven zijn van onbekende slachtoffers.

Op het ereveld staat een herdenkingskruis Cross of Sacrifice. Het is uitgevoerd in natuursteen, en er is een bronzen zwaard op aangebracht. Het *Cross of Sacrifice* is een herdenkingskruis dat terug te vinden is op honderden militaire begraafplaatsen van de Commonwealth War Graves Commission (CWGC). Het kruis werd ontworpen door Sir Reginald Blomfield en is meestal terug te vinden op begraafplaatsen met 40 graven of meer. Het is normaalgezien een vrijstaand wit kalkstenen Latijns kruis op een achthoekige basis. De grootte van het kruis varieert van 4 tot 9 meter en op de voorkant van het kruis is meestal een bronzen zwaard bevestigd. Op grote begraafplaatsen bevindt zich meestal ook een Stone of Remembrance.

De *Commonwealth War Graves Commission* is een intergouvernementele organisatie die verantwoordelijk is voor de aanduiding en het onderhoud van de graven en de militaire begraafplaatsen van de Gemenebeststrijdkrachten die tijdens de Eerste en Tweede Wereldoorlog sneuvelden. Verder is de commissie verantwoordelijk voor het oprichten en onderhouden van alle monumenten voor de gesneuvelden, ook voor hen die geen bekend graf hebben. Ten slotte houdt de commissie de registers bij van de 1,7 miljoen slachtoffers uit het Gemenebest. Na het eerste werk van de Graves Registration Commission werd de organisatie in 1917 gevormd als Imperial War Graves Commission. De huidige naam werd in 1960 aangenomen.

De organisatie heeft zijn basis in Maidenhead, in het Verenigd Koninkrijk, maar heeft ook een kantoor in het Belgische Ieper. Ze is verantwoordelijk voor de nagedachtenis van 1,7 miljoen gesneuvelden van het Gemenebest, in 150 landen. De organisatie heeft meer dan 2500 begraafplaatsen opgericht of onderhoudt die, wereldwijd. Ook voor graven van soldaten uit het Gemenebest op andere begraafplaatsen is de organisatie verantwoordelijk. Er zijn zo 73.000 begraafplaatsen wereldwijd, waarvan meer dan 12.000 in het Verenigd Koninkrijk.

De organisatie heeft zes leden, namelijk Australië, Canada, India, Nieuw-Zeeland, Zuid-Afrika en het Verenigd Koninkrijk. Ook Newfoundland was één van de stichtende leden, maar had vanaf 1949 geen aparte status meer, toen het een deel werd van Canada.

De grootste begraafplaatsen bevinden zich in België en Frankrijk, en werden na de Eerste Wereldoorlog aangelegd. Er liggen eveneens begraafplaatsen in het Midden-Oosten, als gevolg van de strijd tegen het Ottomaanse Rijk in de Eerste Wereldoorlog, en in Noord-Afrika, het Verre Oosten en Italië na de Tweede Wereldoorlog. De grootste CWGC-begraafplaats is het Tyne Cot Cemetery, ten noorden van Ieper in België, dat bijna 12.000 graven telt. Het grootste herdenkingsmonument is het Thiepval Memorial in het Franse Thiepval, dat de namen van meer dan 72.000 vermisten telt na de Slag aan de Somme.

- 7 *Cornelis Jacobus (Kees) Klop* (18 december 1947 – Den Haag, 31 augustus 2007) was een Nederlandse socioloog en bestuurskundige. Bij zijn overlijden was hij bijzonder hoogleraar politieke ethiek aan de Radboud Universiteit Nijmegen en columnist van het dagblad Trouw.[1] Voorts is hij omroepvoorzitter van de NCRV en plaatsvervangend directeur van het wetenschappelijk instituut van het CDA geweest.
- 8 *Kiss Riemvis* (Riemvis, Lucie Willy) Rijswijkse levenskunstenaar.
- 9 *Islamitische gedeelte*: Het duurde enige tijd voordat het plan om op Westduin een islamitisch gedeelte aan te leggen tot uitvoering kwam. Dat kwam mede door de verschillende groeperingen binnen deze geloofsrichting, die allemaal over een eigen stukje grond wilden beschikken. In Den Haag woonden al sinds het eind van de 19de eeuw aanhangers van de islam. Het waren voornamelijk inheemse personeelsleden,

GEMEENTELIJKE BEGRAAFPLOAATS WESTDUIN

zoals baboes en dienstbodes, die met Nederlandse verlofgangers en repatrianten uit Nederlands-Indië mee kwamen naar ons land. Ook studenten en mensen op zoek naar een beter leven waagden de overtocht. In 1932 richtten zij de eerste islamitische vereniging in Nederland op: Perkoempoelan Islam. Een eigen begraafplaats waar moslims afgezonderd van andersdenkenden en in overeenstemming met de islamitische godsdienst ter aarde besteld konden worden, was een van haar doelstellingen. Op 9 december 1932 stelde de gemeente op de Kerkhoflaan daartoe een klein perceel beschikbaar. Ongeveer dertig jaar later was dit stuk vol en verkreeg de vereniging eenzelfde perceel. Eind jaren dertig vestigde de Ahmadiyya-beweging zich in Den Haag. Dit is een meer liberale beweging uit Indië en Pakistan, die botst met de orthodoxe islamitische stromingen. Deze beweging opende in 1955 de eerste Nederlandse moskee aan de Oostduinlaan. In de jaren zestig en zeventig groeide het aantal islamieten door de komst van Turkse en Marokkaanse gastarbeiders, die vaak niet terugkeerden naar hun

Monumentale Dennen (30)

thuisland. Daarbij kwamen tussen 1970 en 1980 nog eens circa driehonderdduizend Surinamers. In 1975, het jaar van de onafhankelijkheid van deze voormalige Nederlandse kolonie, waren dat er alleen al veertigduizend. Het waren voornamelijk Creolen en Hindostanen en in mindere mate Javanen. Den Haag heeft een grote Hindostaans-islamitische gemeenschap en een kleinere Javaans-islamitische gemeenschap.

De verschillende groepen richtten geleidelijk hun eigen organisaties en moskeeën op, en zetten zich in voor eigen begraafplaatsen. Dat moslims onderling net zo verdeeld zijn als christenen en net zo geteisterd door conflicten en scheuringen, is ook te zien op Westduin. De diverse groeperingen hebben allemaal hun eigen stuk grond, waar een overledene van een andere islamitische richting meestal niet begraven mag worden.

- 10 *Wit Russen (10 A en B)*: Hier zijn uit Wit-Rusland afkomstige *Grieks-Orthodoxen* begraven. Na hun vlucht ten tijde van de Russische revolutie werd deze grond hun per Koninklijk Besluit van Koningin Wilhelmina toegewezen voor het begraven van hun doden.
- 11 *J.K. Sariman*, Op een van de islamitische grafvelden ligt de laatste rustplaats van de Surinaamse ex-politicus en ex-minister Jan K. Sariman (1938-2000).
- 12 *Alfred Lagarde* (van der Garde, Albertus Frederik). Een zeer bekende radioman, producent, 'De stem van Veronica', ligt hier begraven: *Alfred Lagarde* (1948 – 1998) groeide uit tot een legendarische dj. Hij werkte onder meer voor Radio Noordzee Internationaal, de VARA en Veronica waar hij het beroemde programma Countdown Café presenteerde. Naast het maken van radioprogramma's produceerde hij platen van rockbands en sprak hij jingles en promo's in.
- 13 *Henri Hekking*, De militaire arts Henri Hekking was een wonderdokter. Hekking, op Java geboren in de derde generatie van kolonisten, had een grote kennis van de geneeskraft van tropische planten en kruiden. Henri Hekking keerde in 1947 naar Nederland terug en overleed in 1994 in Den Haag, bijna 91 jaar oud. Zijn urn is begraven op Westduin. Op het graf staat een laag monument, dat je gemakkelijk over het hoofd ziet. In de top is een kleine ronde plaquette bevestigd, met in het midden symbolen en de afkorting P.O.W. (Prisoners Of War) en in de rand de tekst:

'Lost Batallion Association/2BN. 131 F.A./USS Houston'. Daaronder staat:
'Henri Hekking/Officier van Gezondheid/K.N.I.L.'
- 14 *Max Velthuijs* (Den Haag, 22 mei 1923 – 25 januari 2005) was een Nederlandse schrijver en tekenaar van kinderboeken.
- 15 *Ko van Dijk (junior)* (Amsterdam, 25 juli 1916 – Den Haag, 6 mei 1978) was een Nederlands toneel-, televisie-, film- en hoorspelacteur en daarnaast toneelregisseur. Hij speelde in 46 jaar ruim 300 rollen, op toneel, in televisieseries, speelfilms en hoorspelen.
- 16 *John Blankenstein* (De Bilt, 12 februari 1949 – Den Haag, 25 augustus 2006) was een Nederlandse voetbalscheidsrechter en activist voor homorechten.

Na beëindiging van zijn actieve scheidsrechtersloopbaan in 1996 werd Blankenstein hoofd scheidsrechterszaken betaald voetbal voor de KNVB, waardoor hij nog geregeld in het nieuws kwam. Als een van de zeer weinige openlijk homoseksuele voetbalscheidsrechters liet Blankenstein ook op het gebied van de emancipatie van homoseksuelen van

zich horen, onder meer als medeoprichter en woordvoerder van de Homo LesBische Federatie Nederland.

John Blankenstein overleed aan de gevolgen van een zeldzame nierziekte.

Op 18 december 2008 volgde de oprichting van de John Blankenstein Foundation, die het gedachtegoed van de topscheidsrechter verder uitdraagt. Burgemeester en wethouders van Den Haag besloten op 13 januari 2009 tot het instellen van de John Blankensteinprijs, een jaarlijkse homo-emancipatieprijs.

- 17 *Zomereik*, (*Quercus robur*) meerstammig, Kiemjaar (schatting) 1880. Stamdoorsnede 65 cm/stamomtrek 205 cm. Monumentale waarde: Bijzondere habitus en hoge leeftijd.
- 18 *Martinus Nijhoff* (1894-1953), *Martinus Nijhoff* (Den Haag, 20 april 1894 – aldaar, 26 januari 1953) was een Nederlandse dichter, toneelschrijver, vertaler en essayist.

Georgette Hagedoorn (Haarlem, 4 april 1910 – Den Haag, 24 augustus 1995) was een Nederlandse (toneel)actrice, voordrachtskunstenares, chansonnière en musicalster. Marcelle Georgette Hagedoorn, dochter van Leo Hagedoorn (onder andere werkzaam bij drukkerij Johan Enschede & Zn) en een Française, had haar toneeldebuut al in 1928 (Gijsbrecht van Aemstel), maar kreeg bekendheid door haar rol als Ariël in Shakespeare's *De Storm*: 'luchtig, schalksch en met iets van kwikzilver' vond een recensent haar toen. Tijdens de aanloop hiernaartoe ontmoette ze voor het eerst de vertaler van het stuk, de dichter Martinus Nijhoff. Zij trouwde in 1930 met de acteur Ben Royaards. Een van hun kinderen is de acteur Jules Royaards. Vlak na de Tweede Wereldoorlog scheidde zij van Royaards, kreeg een relatie met Nijhoff, trok bij hem in in Den Haag en trouwde op 3 april 1952 met hem. Begin 1953 reeds stierf Nijhoff. Samen met haar man speelde Hagedoorn – door intimi vaak 'Zet' genoemd – twee jaar lang bij een gezelschap in Deventer. In de jaren dertig richtte zij samen met haar man, Jacqueline Royaards en Lou IJzerman een cabaret op. Van 1937 tot 1943 was Hagedoorn verbonden aan de Nieuwe Koninklijke Nederlandse Schouwburg in Antwerpen onder directeur Joris Diels. Na de Tweede Wereldoorlog trad zij veel op als chansonnière, begeleid door een goede bekende uit haar jeugd, pianist Pierre Verdonck. Ze oogstte succes in Parijs (dankzij een introductie door Léon Xanrof) en in Denemarken (vergezeld door Nijhoff). In later jaren werkte zij veel in producties van Jos Brink en Frank Sanders, m.n. in het speciaal voor haar geschreven *Oude Nieuwe Vrienden*. Hagedoorn werd begraven in het graf van Nijhoff.

- 19 *Johan Maasbach* was een Nederlands voorganger en evangelist en lange tijd een van de gezichten van de Nederlandse pinksterbeweging.
- 20 *Paul Constantinovitch Poustchikine* (27 mei 1886 – 16 september 1958) was een Russisch diplomaat.
- 21 *R.A.F. Pasanea* (1943-2003). Hij was directeur van het psychiatrisch ziekenhuis Rosenberg bij Loosduinen en een van de grondleggers van het huidige psychomedisch centrum Parnassia.
- 22 *Monument voor de Stijkelgroep* Op de begraafplaats bevindt zich een monument van de beeldhouwster Marian Gobius (Haarlem, 2 maart 1910 – Voorburg, 11 december 1994) zij was een Nederlandse beeldhouwster) met daarnaast 43 graven van de Stijkelgroep. Johan Aaldrik (Han) Stijkel (Rotterdam, 8 oktober 1911 – Berlijn-Tegel, 4 juni 1943) was een Nederlands verzetsstrijder.

Han Stijkel studeerde Engels aan de Universiteit van Amsterdam. Toen al was hij betrokken bij het verzet tegen het fascisme. Hij nam ook deel aan verzetsacties tegen Franco tijdens de Spaanse Burgeroorlog (1936-1939). Stijkel was goed bevriend met Jhr. J.A. Schorer, de drijvende kracht achter het Nederlandsch Wetenschappelijk Humanitair Komitee, de eerste Nederlandse organisatie die zich inzette voor gelijke rechten voor homoseksuelen.

Op 10 mei 1940 hielp hij, samen met Henri François, Jhr. Schorer bij het vernietigen van diens archief en ledenadministratie. Al kort daarna begon hij een groepering op te zetten om de Duitse bezetter te bestrijden. Deze groep bestond waarschijnlijk uit een tachtigtal personen, waaronder generaal-majoor Hasselman, en verder studenten, officieren en ondernemers. Stijkels pseudoniem was Dr. Eerland de Vries.

De naar J.A. Stijkel genoemde Stijkelgroep was erop gericht om informatie over de Duitse bezetting naar Engeland over te brengen. Daarbij werden de nodige ‘beginnersfouten’ gemaakt, waardoor de bezetter de verzetsgroep begon te volgen. Onder andere wist de beruchte landverrader Anton van der Waals te infiltreren. Op 2 april 1941 werd de groep gearresteerd, toen ze de haven van Scheveningen wilde uitvaren. Pas in september 1942 werd de groep berecht voor het Reichskriegsgericht in Berlijn, en nog eens acht maanden later, op 4 juni 1943 werden de vonnissen voltrokken. Han Stijkel werd als eerste omgebracht.

In de gevangenis van Scheveningen (Oranjehotel) deelde Han Stijkel een cel met Willem Harthoorn. In zijn boek *Verboden te sterven* beschrijft Harthoorn zijn eigen gevangenschap in het Oranjehotel en in concentratiekampen en daarmee het laatste halfjaar van Han Stijkels leven in Nederland.

Op de begraafplaats Westduin is een monument opgericht om de leden van de Stijkelgroep te herdenken. Het heeft 43 zandstenen kruizen. De stoffelijke overschotten van 33 mensen die in Berlijn werden gefusilleerd, zijn daar begraven. Van 10 mensen is het stoffelijke overschot nooit gevonden.

Op 1 augustus 1947 is een herdenkingsdienst in de St. Jacobuskerk in de Parkstraat in Den Haag gehouden, waarna 33 leden van de Stijkelgroep worden herbegraven op Westduin. Hun stoffelijke overschotten waren overgebracht uit Berlijn, waar ze op 4 juni 1943 waren geëxecuteerd. Ook werd er een kruis neergezet voor de tien slachtoffers waarvan de stoffelijke overschotten nooit zijn teruggevonden.

In 1953 onthulde burgemeester Frans Schokking een nieuw monument, bestaande uit een gemetseld monument met een kalkstenen plaat waarop alle namen staan. De houten kruisen zijn vervangen door kalkstenen kruisen. (*François Marie Anne (Frans) Schokking* (Dordrecht, 5 mei 1908 – 's-Gravenhage, 1 augustus 1990) was een Nederlands ambtenaar en bestuurder. Hij was gehuwd met Catharina Cornelia Françoise Metelerkamp).

- 23 *Josephus Gerhardus Rulof* ('s-Heerenberg, 20 februari 1898 – Den Haag, 3 november 1952) was een Nederlands medium, schrijver, schilder, genezer en spreker. Hij schreef ongeveer twintig boeken[1] over leven, dood en het hiernamaals. Rulof beweerde het grootste medium ooit te zijn; niemand zou hem overtreffen. Het volgende medium zou het Directe-Stem Apparaat zijn, een technisch toestel dat de mensheid in staat zou stellen te communiceren met de geestelijke wereld. Dit apparaat zou gebaseerd zijn op een ander apparaat dat in staat zou zijn om alle ziekten te doen oplossen door de mens te verbinden met de Albron. Hij beweerde dat hij werd geleid door twee astrale wezens: meester Alcar en meester Zelanus.
- 24 *Fam. Frank*: Op begraafplaats Westduin is een herdenkingsmonument geplaatst voor het echtpaar H. en S. Frank, op 14 februari 1943 omgebracht in een Duits concentratiekamp. Het monument is in 1991 opgericht door hun kinderen, onder de namen van de ouders staat de tekst: Deden niemand kwaad, Mochten niet eens samen sterven, werden op één dag vermoord.
- 25 *Cornelis Nicolaas (Cor) Turpijn* (1929-1996). Hij was de man die de oosterse gevechtscunst Pencak Silat in Nederland introduceerde, oorspronkelijk een zelfverdedigingsmethode. Deze krijgscunst kent ongeveer honderdvijftig verschillende stijlen, die verspreid over de eilanden van Indonesië voorkomen. Elk van deze stijlen heeft zijn eigen tradities.

De grondlegger van de Pencak Silat Setia Hati stijl die Cor Turpijn in Europa introduceerde, was Ki Ngabehi Soerodiwirjo.

- 26 *Vader Jakob* overleed op 26 juli 1991 en is begraven in het kloostergraf van de Nederlandse Orthodoxe Kerk op Westduin. Op zijn graf, dat hij onder anderen deelt met vader Adriaan, ligt een kleine eenvoudige steen met als naamsvermelding alleen 'Aartsbisschop Jakob'. *Vader Adriaan*, Adriaan Korporaal (1913-2002) was archimandriet (opperabt) in het orthodoxe klooster van de heilige Johannes de Doper aan de Dr. Kuiperstraat 2 te Den Haag.
- 27 *Poort met gouden leventak*: Op de kop van de hoofdas staat de sculptuur Poort van de Begraafplaatsen. Dit beeld maakte het kunstenaarsduo Huub en Adelheid Kortekaas voor de tuinbouwtentoonstelling de Floriade te Zoetermeer (1992). Daar vormde de poort de beëindiging van de levenslijn van de mens, de overgang van het leven naar een nieuwe, onbekende dimensie. Het was oorspronkelijk de bedoeling dit beeld na afloop van de Floriade te plaatsen op de asverstrooiingsweide bij een nieuw aan te leggen urnentuin aan de Kerkhoflaan. Toen dat project niet doorging heeft de toenmalige directeur Gemeentelijke begraafplaatsen, G. Fortgens, de poort met de gouden leventak laten plaatsen op Westduin. Aan de voet ligt een plaquette voor slachtoffers van geweld. Het initiatief kwam van de Martin Roos, wiens zoon Alan samen met zijn vriend Daan Blok na een avond stappen in Loosduinen werd doodgeschoten. Dat gebeurde in mei van het jaar 2000. Op 14 mei 2010 had de onthulling plaats van de plaquette voor slachtoffers van zinloos geweld.
- 28 *Leonid Romanovitch Sologoub*, In 1921 vestigde de Russische schilder Leonid Romanovitch Sologoub zich met zijn vrouw in Den Haag. Hij overleed in 1956, op zijn graf staat een Russisch kruis. Als architect en parochiaan van de Russisch-Orthodoxe Kerk H. Maria Magdalena te Den Haag verleende Sologoub in 1937 assistentie bij de totstandkoming van het huidige kerkgebouw aan de Sweelinckstraat/Obrechtstraat.
- 29 *Ab Goedemans* (1942-1968), autocoureur. Hij begon zijn racecarrière in 1966 in een BMW 2002. Een jaar later stapte hij over in een kleinere klasse met een Fiat Abarth 1000 waarmee hij het Nederlands Toerwagen kampioenschap won. In 1968 trad hij toe tot het Abarth-team. Hij deed het heel goed in de European Touring Car Championship, totdat zijn Fiat-Abarth 1000 SP tijdens een proefrit op de Nürburgring bij een inhaalmanoeuvre uit de bocht vloog en de coureur uit de auto werd geslingerd. Kort daarop overleed hij, 25 jaar oud.
- 30 *Corsicaanse Dennen* (*Pinus nigra*), Kiemjaar (schatting) 1930. Stamdoorsnede 35 – 55 cm/ stamomtrek 110 – 170 cm. Monumentale waarde: Beeldbepalende dubbele rij, soort, hoge leeftijd.

